

Wspomnienia z pracy w projekcie „Za rękę z Einsteinem – edycja II”.

Moje osobiste wspomnienia z pracy w projekcie zaczynają się w lutym 2009 roku. W pierwszych dniach lutego uczestniczyłem z dyrektorem szkoły w spotkaniu z kadrą pedagogiczną Politechniki Gdańskiej w Olsztynie. Kompetentne osoby przedstawiły nam główne założenia tego projektu. Decyzję o przystąpieniu do projektu podjęła dyrektor szkoły, ja zostałem koordynatorem na terenie naszego Gimnazjum. Początki były bardzo trudne ze względu na zły wpływ informacji między uczelniami a szkołą oraz szeroko rozbudowaną biurokracją. Nie zawsze wiedziałem co nas jeszcze czeka, ponieważ były zmiany w trakcie trwania projektu. Moją pracę zawsze wspierały: dyrektor szkoły, sekretarz szkoły oraz nauczyciele i rodzice. Ponadto zadowolenie uczniów Gimnazjum biorących udział w tym projekcie mobilizowało mnie do solidnej pracy.

Dziś z perspektywy czasu stwierdzam, że warto było:

- ❖ poświęcić się pracy z młodzieżą;
- ❖ współpracować z kadrą Politechniki Gdańskiej i Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego w Olsztynie;
- ❖ współpracować z dyrektorem szkoły oraz nauczycielami naszego Gimnazjum;
- ❖ poznać nowych ludzi, nowe ciekawe miejsca w Polsce, siedziby uczelni, ich zaplecze itp.

Praca w projekcie pozwoliła mi się rozwinąć zawodowo. Poznać nowe techniki i metody pracy, wzbogacić warsztat pracy pedagogicznej. Z czasem praca w projekcie nie sprawiała mi kłopotów. Była przyjemna i bardzo pożyteczna, jak twierdzili uczniowie i ich rodzice. Szkoda, że projekt się skończył, bo „to co dobre, szybko się kończy”.

A teraz kilka już historycznych informacji o projekcie. Przypomnę, że projekt „Za rękę z Einsteinem – edycja II” był finansowany przez Europejski Fundusz Społeczny i budżet państwa w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Głównym celem projektu było rozwijanie umiejętności uczniów gimnazjum wiejskich w zakresie kompetencji kluczowych w przedmiotach: matematyka, fizyka, chemia i język obcy oraz technologia informacyjno – komunikacyjna (ICT). W projekcie uczestniczyły gimnazja wiejskie do 200 uczniów. Projekt obejmował całą społeczność szkolną: uczniów, nauczycieli i personel szkolny. Projekt II edycji był realizowany w trzech województwach: pomorskim, kujawsko – pomorskim i warmińsko – mazurskim. Zaangażowane były trzy uczelnie wyższe: Politechnika Gdańska jako lider projektu oraz partnerzy: Uniwersytet Technologiczno – Przyrodniczy w Bydgoszczy i Uniwersytet Warmińsko – Mazurski w Olsztynie. Ponadto jako partner projektu wzięła udział firma Betacom S.A. z Warszawy.

Projektodawca założył, że uczniowie gimnazjów wiejskich mają utrudniony dostęp do nowoczesnych zdobyczy cywilizacyjnych wykorzystywanych w procesie kształcenia. Nie wszyscy uczniowie mają sprzęt komputerowy w domu i warunki sprzyjające uczeniu się. Dużo rzadziej uczniowie szkół wiejskich mają do czynienia z odpowiednim oprogramowaniem, prezentacją, pokazowym doświadczeniem itp. Ponadto uczniowie szkół wiejskich mają ograniczone możliwości dotarcia do odpowiednich źródeł wspomagających nauczanie. Nie mają możliwości bezpośredniego kontaktu z uczelnią wyższą. Projekt „Za rękę z Einsteinem” stworzył uczniom gimnazjów wiejskich takie możliwości.

Publiczne Gimnazjum w Kowalach Oleckich rozpoczęło pracę w projekcie w lutym 2009 roku, a zakończyło – w kwietniu 2012 roku. Nad realizacją zadań wynikających z projektu czuwałem jako koordynator. Jednocześnie współpracowałem z dyrektorem szkoły i nauczycielami przedmiotów ścisłych oraz języka obcego z naszej szkoły oraz z dwiema uczelniami: Politechniką Gdańską i Uniwersytetem Warmińsko – Mazurskim w Olsztynie. Bezpośrednio w projekcie wzięło udział około 120 uczniów oraz 5 nauczycieli z naszego Gimnazjum.

Zadania realizowane w projekcie dotyczyły głównie naszych uczniów. To uczniowie naszego Gimnazjum otrzymali wymierne korzyści. Dla nich zorganizowaliśmy 4 koła zainteresowań: fizyczne, chemiczne, matematyczne i języka angielskiego, jako dwugodzinne zajęcia pozalekcyjne prowadzone przez nauczycieli gimnazjum. W/w zajęcia objęły wsparciem uczniów zdolnych, ale też zdolnych i biednych. Pod kierunkiem nauczycieli uczniowie korzystali z różnorodnych treści i formie zajęć, w formie tradycyjnej i także propozycji znajdujących się na platformie e-learningowej. Ponadto uczniowie, którzy uczestniczyli w tych cotygodniowych zajęciach pozalekcyjnych, a mieli kłopoty z dotarciem do domu po zajęciach mieli zorganizowany odwóz specjalnym autobusem. Koszty odwozu były finansowane z projektu. Zorganizowane zajęcia pozalekcyjne wzbogaciły wiedzę uczniów, zainteresowały ich samodzielnym zdobyciem wiedzy, wyrównały różnice edukacyjne spowodowane warunkami środowiskowymi lub rodzinnymi, zainteresowały nowoczesnymi metodami edukacyjnymi.

Nowością w projekcie było wykorzystywanie internetowej platformy „e-learningowej”, do której miały dostęp uczniowie i nauczyciele. My nauczyciele wykorzystywaliśmy „e-lekcje”, a uczniowie brali udział w konkursach przedmiotowych, w których udział pozwolił uczniom sprawdzić swoją wiedzę i podnieść swoje kompetencje. Ponadto stwarzały możliwość wspierania rozwoju szczególnie uczniom zdolnym.

Raz w roku młodzież gimnazjalna spotykała się na tzw. pokazach z takich przedmiotów jak: matematyka, chemia, fizyka. Zajęcia pokazowe organizowali wykładowcy i asystenci Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego w Olsztynie przy pomocy moich kolegów i koleżanek – nauczycieli. Zajęcia były tak zaprojektowane i realizowane, aby wszyscy uczniowie mogli wziąć czynny i bezpośredni udział w przeprowadzeniu doświadczeń, eksperymentów, pokazów itp. Młodzież gimnazjalna była bardzo ciekawa atrakcyjnych efektów tych działań. Zachęcano w ten sposób naszą młodzież do nauki przedmiotów ścisłych, a w przyszłości studiowania na kierunkach inżynierskich i technicznych na uczelniach biorących udział w projekcie.

Kolejną atrakcją dla naszej młodzieży były wyjazdy do uczelni na festiwale nauki i szkoły letnie. Wybrane grupy młodzieży pod opieką wychowawców wyjeżdżały do Gdańska lub Olsztyna w okresie wakacyjnym lub we wrześniu, żeby poznać siedziby uczelni, uczestniczyć w atrakcyjnych formach zgłębiania wiedzy takich jak: wykłady, pokazy, doświadczenia w laboratoriach itp. Młodzież mieszkała w akademikach. Na szczególną uwagę zasługują organizowane wycieczki edukacyjne, których w czasie trwania projektu było 4, a każda 2 lub 3 dniowa i sfinansowana całkowicie ze środków projektu. Dzięki temu przedsięwzięciu nasza młodzież była w Centrum Kopernika w Warszawie, mieszkała na Zamku w Gniewie, zobaczyła muzea techniki, arboretum, ogrody na dachu biblioteki uniwersyteckiej w Warszawie. Dla niektórych uczniów były to jedyne okazje by

wyrwać się ze swojej wsi i coś ciekawego zobaczyć. Rodziców tych uczniów nie było stać na to, aby rozwijać zainteresowania swoich dzieci kosztem budżetów rodzinnych. Ponadto młodzież została obdarowana różnymi gadżetami jak: koszulki, smycze, puzzle, pendrivy, kubki, art. Biurowe, kalkulatory, gry elektroniczne itp.

W czasie trwania projektu nauczyciele uczestniczyli w warsztatach i seminariach, które odbywały się w siedzibie uczelni lub w atrakcyjnych miejscowościach naszego województwa. Koszty z tym związane, a więc dojazd i zakwaterowanie były finansowane z budżetu projektu. Głównym celem realizacji tego zadania było przygotowanie nauczycieli do nowoczesnego kształcenia uczniów do bezpośrednich kontaktów z profesjonalistami, do wymiany myśli, dyskusji itp.

Ponadto nauczyciele mieli wspaniałą okazję wyjechać na weekend ze wsi i małych miejscowości do siedziby województwa lub do innej atrakcyjnej miejscowości. Z funduszy programu nauczycielom zakupiono pomoce dydaktyczne, programy komputerowe i różne gadżety.

Publiczne Gimnazjum w Kowalach Oleckich ze środków projektu otrzymało: rzutnik multimedialny, komputer – laptop oraz tablicę interaktywną.

Nasz gimnazjalista to obywatel Europy potrzebujący szerokiego wachlarza kompetencji kluczowych, aby łatwo przystosować się do szybko zmieniającego się świata. Udział uczniów w projekcie „Za rękę z Einsteinem – edycja II” dało im nowe kompetencje:

- zainteresował przedmiotami ścisłymi i nauką języków obcych;
- zmienił ich aktywność i motywację na lekcjach z tych przedmiotów;
- podniósł poziom kompetencji kluczowych w zakresie nauk matematyczno – przyrodniczych, technologii informacyjno – komunikacyjnych (ICT) i języków obcych.

Na zakończenie zacytuję opinię o projekcie uczennicy i rodzica:

Uczennica: „Dzięki projektowi mogłam sporo zwiedzić na wycieczkach, być w dużych miastach oraz mieć namiastkę wypoczynku na szkole letniej. Nigdy nie miałam takich możliwości”.

Rodzic: „Uważam, że projekt dał szansę dzieciom na poznanie ciekawych miejsc dzięki wycieczkom. Rozwinął ich zainteresowania przedmiotami ścisłymi. Zagospodarował ich czas wolny. Dzięki szkole letniej mogli pobyc na zorganizowanych wakacjach, ponieważ większość z nich nie wyjeżdżała”.

Koordynator projektu: Janusz Fiertek
Nauczyciel fizyki, informatyki i zajęć technicznych
w Publicznym Gimnazjum w Kowalach Oleckich.